

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1942 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 19 december 1941 (nr 942) angående dyrtidstilllägg åt vissa livrättagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Genom en den 13 mars 1942 dagtecknad proposition, nr 197, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 19 december 1941 (nr 942) angående dyrtidstilllägg åt vissa livrättagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 19 december 1941 angående dyrtidstilllägg åt vissa livrättagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 §.

Den som — — — sådan livränta.

Dyrtidstilllägg utgår — — — står självrisk.

Dyrtidstilllägg utgår icke å livränta, som grundas på frivillig försäkring, samt ej heller å livränta till livrättagare, vars invaliditetsgrad understiger 30 procent.

Dyrtidstilllägg å — — — mot sjukpenning.

Denna förordning länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1942.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för det framlagda förslaget får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Gällande bestämmelser.

Enligt 1 § förordningen den 19 december 1941 (nr 942) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. äger den, som i anledning av olycksfall som inträffat eller sjukdom som yppats före den 1 januari 1941 äger rätt till livränta enligt någon av de i förordningens 2 § omförmälda lagar eller författningar, erhålla dyrtidstillägg därå motsvarande 15 procent av livräntans belopp. Har Kungl. Maj:t förordnat, att livränta skall utgå enligt grunderna i någon av ifrågavarande lagar eller författningar, skall dyrtidstillägg utgå även å sådan livränta. Dyrtidstillägg utgår jämväl å livränta, som utgives av arbetsgivare, vilken enligt gällande bestämmelser står självrisk.

Dyrtidstillägg utgår emellertid — enligt 1 § tredje stycket — icke å livränta, som utgår på grund av lägre invaliditetsgrad än 30 procent.

Sistnämnda bestämmelse innebär, att i de fall, då en livräntetagare — på grund av olika olycksfall — uppbär två eller flera livräntor, dyrtidstillägg utgår endast i den mån varje särskild livränta utgår på grund av 30 procents eller högre invaliditetsgrad.

Framställning om författningsändring.

I en den 28 februari 1942 till socialdepartementet inkommen framställning från en person, som två gånger skadats genom olycksfall i arbete, har anförts, att han år 1927 drabbats av olycksfall, för vilket livränta beräknad efter 25 procents invaliditet utginge från ett ömsesidigt olycksfallsförsäkringsbolag, att han år 1940 drabbats av nytt olycksfall, för vilket livränta beräknad efter 20 procents invaliditet utginge från riksförsäkringsanstalten, att sammanlagda invaliditetsgraden utgjorde 45 procent men att dyrtidstillägg dock icke utginge, enär invaliditetsgraden i varje särskilt fall icke uppging till 30 procent.

I framställningen hemställdes, att gällande författning måtte så ändras, att dyrtidstillägg skulle utgivas, då sammanlagda invaliditetsgraden uppging till minst 30 procent.

Med anledning av framställningen hava yttranden avgivits av riksförsäkringsanstalten och försäkringsrådet.

Föredragande departementschefen, statsrådet Bergquist, har i propositionen anført bland annat följande:

Den i gällande förordning angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. intagna bestämmelsen, att dyrtidstillägg icke skall utgå å livränta, som utgår på grund av lägre invaliditetsgrad än 30 procent, synes mig böra ändras så, att dyrtidstillägg skall utgå, därest invaliditeten i dess helhet — även om den förorsakats av olika olycksfall — uppgår till 30 procent. Dyrtidstillägg bör sålunda utgå jämväl å livränta, som utgår på grund av lägre invaliditetsgrad än 30 procent, under förutsättning att livräntetagaren åtnjuter mer än en livränta samt någon av invaliditetsgraderna eller invaliditetsgraderna tillhopa uppgå till minst nämnda procenttal. En sådan ändring av förordningen har tillstyrkts av såväl riksförsäkringsanstalten som försäkringsrådet.

Ändringen kommer jämväl att innebära, att tillerkännande av dyrtidstilllägg kan bliva beroende av livränta, som utgår på grund av olycksfall, vilket inträffat efter den 31 december 1940. Om en person exempelvis tillerkänts livränta efter en invaliditetsgrad av 25 procent på grund av ett före den 1 januari 1941 inträffat olycksfall och därefter på grund av ett efter den 31 december 1940 inträffat olycksfall tillerkännes ytterligare en livränta efter en invaliditetsgrad av 25 procent, skall dyrtidstilllägg utgå å den livränta, som grundar sig å det före den 1 januari 1941 inträffade olycksfallet. Däremot skall dyrtidstilllägg givetvis icke utgå å den livränta, som tillerkänts på grund av det senare olycksfallet.

Vid granskning av det föreliggande förslaget har utskottet icke funnit anledning till erinran mot detsamma. Utskottet får därför hemställa, Utskottet.

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 28 april 1942.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Tamm, Löfvander, Wistrand, Roos**, *Olof Carlsson, Sten* och *Nils Elowsson*;

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, herrar *Hage**, *Hallagård*, fru *Johansson*, herrar *Barnekow**, *Lundgren**, *Håstad* och *Jansson* i Hällefors.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.